

Hvad Brændevinet angaar, gaar den ærede Minister ud fra, at Forbruget deraf vil blive formindsket til Halvdelen, men da der i Folkethinget i Samlingen 1886—87 var forelagt et Forslag herom, i hvilket der var lagt en ganske anden Forhøielse paa Brændevinet, i Kr. pr. Pot — og den ærede Forslagsstiller bemærkede ved den Leilighed, at det efter hans Mening vilde have til Følge, at Brændevinsforbruget vilde indskrænkes til en Fjerdedel — saa svarede den ærede Minister den Gang: Nei, den Følge vil det ikke have, dertil er Drifkeriet altfor indgrovet i Danmark, kunne vi faae Driftædigheden indskrænket med en Trediedel, maa vi kalde det godt. Men naar den ærede Minister der gaar ud fra, at Forbruget vilde synke med en Trediedel, naar Skatten var saa meget større end her, kunne vi nok gaa ud fra, at hans Forslag nu rimeligvis kun vil have til Følge, at Forbruget indskrænkes med en Fjerdedel. Gaar man ud fra, at Brændevinsforbruget indskrænkes med en Fjerdedel, da staa vi ved, at Brændevinsindtægten vil blive ikke $7\frac{1}{2}$ Million, men det vil blive $11\frac{1}{4}$ Million. Og med Hensyn til Forbruget bliver det samme Tilfældet, at det siger — jeg vilde som sagt kalde det godt, om det ikke skete — det vil give $4\frac{1}{2}$ Million, og saa staa vi der med godt 15 Million. Tager vi saa ogsaa de 2,700,000 Kr. fra, som Statskassen har i Forveien, bliver der dog tilbage noget som $12\frac{3}{4}$ Million; det er altsaa det, der vil være til Deling efter Ministerens Forslag mellem Statskassen og Kommunerne, og det er jo ikke den ærede Ministers Mening, at han vil vinde Noget for Statskassen derved; den Bestemmelse, der findes i Forslaget om Anvendelsen af den ene Halvdel, synes ikke at tyde derpaa. Det hedder jo i § 25, at Halvdelen af det Beløb, som Ol- og Brændevinsskatten indbringer ud over 2,700,000 Kr., skal fordeles mellem Kommunerne. Det synes at tyde paa, hvad man ogsaa maa gaa ud fra efter hans Udtalelser, at han ikke søger at vinde Noget for Statskassen derved. Efter den Beregning, jeg her har opstillet, og som tilbøielig støtter sig paa den ærede Ministers egne Udtalelser, og navnlig til det Forslag, han indbragte i 1886—87, hvorefter de høiere Skatter kun vilde føve til, at Forbruget indskrænkes med $\frac{1}{3}$, kunne vi nok gaa ud fra, at efter det Forslag, her foreligger, vil det kun indskrænkes med $\frac{1}{4}$. Nu komme vi saa til Anvendelsen af det. Efter de Udtalelser, jeg har fremført, vil det allerede være tilstrækkelig klart, at jeg i og for sig ikke vil have Noget imod, at man gaar til en forhøiet Spiritusbeskatning; jeg

vil endog saa ikke være utilbøielig til, forudsat man kan faae en god Anvendelse deraf, at gaa høiere med Afskatten. Noget mere tvivlende stiller jeg mig overfor Forslaget med Hensyn til Brændevinsskatten. Der kan være ikke saa lidt i de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Helsingør (Tvede) har fremført; men i hvert Fald er jeg ikke nogen principiel Modstander af Brændevinsskatten; naar man kun kan blive enig om dens Anvendelse. Den ærede Minister foreslaar nu for Halvdelens Vedkommende, at den skal gaa over til Kommunerne. Jeg indrømmer, at han kan have nogen Grund til at fremsette et saadant Forslag. Der har jo i Folkethinget været fremst et lignende Forslag, ja endog saa et Forslag om, at det hele paa 2 Millioner Kr. nær, der skulde gaa til de frie Fattigkasser, skulde gaa til Kommunerne; altsaa allerede deri kan den ærede Minister netop have nogen Grund til at gaa den Vej. Dertil kommer, at vi jo vide, at Kommunerne ere meget behyrbede, og saavidt jeg har kunnet finde Oplysning derom, staa Kommuneskatterne for Tiden mellem 20 og 25 Millioner. Forslaget har jo ogsaa fundet nogen Tilslutning her, saaledes fra den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør, der bemærkede, at det var meget heldigt, efter hans Formening, thi derved fik man Stat af de Folk, af hvilke man ellers ikke kunde faae en Dre. Men jeg vilde rigtig nok gjærne, at den ærede Rigsdagsmand vilde have oplyst, om de Paagjældende egentlig have nogen Skatteevne; for jeg er tilbøielig til at tro, at de, man ikke kan faae en Dre af i Kommunerne, kunne heller ikke have nogen Skatteevne, og saa synes det mig i høi Grad, at det er for Smed at rette Bager, naar man lægger Skatten paa dem ad den Vej. Altsaa, jeg erkjender, at den ærede Minister nok kan have nogen Grund til at komme med det Forslag, men jeg kan dog ikke være enig med ham i at gaa den Vej. Selv det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel) synes ikke rigtig om, at det skulde gaa gjennem Kommuneskasserne; han vilde foretrække, at det blev anvendt til sociale Reformers, til Sygekasser, og man kunde maasse tage Alderdomsforjærgelseskasserne med, uden at det gik gjennem Kommuneskasserne. Jeg vilde ogsaa i og for sig foretrække, uden at jeg dermed skal udtale, at jeg absolut vilde finde denne Vej tjenlig, at lade det gaa til de sociale Reformers. Jeg skal dog gjøre Rede for, hvorfor jeg egentlig ikke mener, at det er rigtig, at det gaar til Kommuneskasserne, simpelthen af den Grund: Hvem er det, der bestattes til Kommunerne? Det er ikke dem, som det ærede Medlem fra